

Laiškas Reginai Januškevičienei, 1946-01-18, iš Vilniaus - į Maskvą.

Giedrioji Regina, / pagirtoji tarp moterų! / Dėkui už atmintį.

Giedrioji Regina [1], pagirtoji tarp moterų!

Dėkui už atmintį.

O vis dėlto kai išvažiavai iš Vilniaus pas brolius rašytojus, latrus ir mūčelninkus, dūšios pritrūko. Buvo dūšia — ir nebėr jos, — išskrido su rudeninėmis gervėmis.

Ar ilgam atsiskyrei nuo mūsų?

Sėdžiu aš čia vienui vienas ir keikiuos, kad net langai dreba. Beveik tris mėnesius elektros šviesos neturėjau, žvakę smilkiau ir šabą švenčiau. Gaila tiktai, raganų nebuvo.

Rašyti kol kas nieko nerašiau. Lakti man niekas nebeduoda, o įsimylėti vis negaunu į ką. Ateina pavasaris, — ką gi aš veiksiu neįsimylėjęs, kaip manai?

Vienu žodžiu, atvažiuok, pakaks trunkytis po margą svieta. O apie pagundas — ne, ne, — gailuos tiktai už griekus ir prašau bent pekloj šiltesnės vietelės.

Taigi labai žemai kloniojuos — ant amžių amžinųjų.

B. Sruoga

Vilnius

1946. I. 18

KOMENTARAI

[1] Regina Vaitavičiūtė-Januškevičienė (1896-1978), scenaristė, aktorė, literatė, dramaturgė, vertėja.